

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. B.**, narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUUK/090520/2023/DS/Pan,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUUK/090520/2023/DS/Pan, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 17. 4. 2023, č. j. MURCE/18681/2023. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 25 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a v souladu s § 125c odst. 5 písm. g) zákon o silničním provozu mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Výše uvedeného přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 27. 1. 2023 ve 20:41 hodin v obci Roudnice nad Labem v ulici Okružní u domu č. p. 2700 z ulice Neklanova zastavil a stál jako řidič motorového vozidla značky Mercedes Benz, registrační značky X, v protisměru.
2. Soud je před vlastním meritorním projednáním žaloby povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná.
3. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

4. Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.
5. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
6. K problematice žalobních bodů existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které „[u]platnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 téhož zákona. Soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) vždy, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 téhož zákona“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, publ. pod č. 3733/2018 Sb. NSS, nebo také starší rozsudky téhož soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003-40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56).
7. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 19. 6. 2023, jak vyplývá z doručenky datové zprávy, jakožto důkazu o doručení napadeného rozhodnutí žalobci. S ohledem na § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 21. 8. 2023, resp. lhůta pro podání žaloby by byla zachována, pakliže by tento den podání obsahující žalobu bylo např. předáno soudu nebo soudu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Předmětná žaloba byla doručena na elektronickou podatelnu soudu v pátek dne 18. 8. 2023, byla tudíž podána v zákonné lhůtě.
8. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56, přílehuvě konstatoval: „Účelem § 37 odst. 5 s. ř. s. je upozornit podatele na vady podání, vyzvat ho k jejich odstranění, stanovit mu k tomu lhůtu a upozornit ho na následky spojené s neodstraněním vad. Lze-li určitou náležitost žaloby účinně uvést či doplnit jen v zákonem stanovené nepřekročitelné lhůtě, má smysl vyzývat k takovému doplnění pouze tehdy, bude-li to vůbec „technicky“ proveditelné a smysluplné. Není tedy a priori vyloučeno, aby taková výzva, zejména za použití moderních komunikačních prostředků byla učiněna v posledních dnech či zcela výjimečně i v poslední den lhůty pro podání žaloby. Soud je přitom povinen takovou výzvu učinit, takže se předtím v přiměřené lhůtě po dojití žaloby na soud (tedy zpravidla v řádu několika dnů po dojití) musí s jejím obsahem seznámit přinejmenším do té míry, aby si mohl učinit úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti.“ (podtržení doplněno soudem).
9. Vycházejí z citované judikatury Nejvyššího správního soudu zdejší soud konstatuje, že žalobce ve lhůtě pro podání žaloby, tj. nejpozději do 21. 8. 2023, neuplatnil žádný žalobní bod, a proto jeho žaloba není projednatelná. Žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky v pátek 18. 8. 2023, přičemž soud se musel s obsahem podání seznámit do té

míry, aby si učinil úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti (zpracování podání podatelnou soudu, předložení věci soudci, který příslušné spisy zpracovává v pořadí, v němž mají přednost pouze naléhavé věci, kterým bez dalšího není žaloba proti rozhodnutí, jako je tomu v nyní projednávané věci).

10. Po dni podání žaloby následoval víkend, tedy dny pracovního klidu, a až v pondělí 21. 8. 2023 se soud s podáním žalobce seznámil natolik, aby zjistil, že v něm chybí jediný žalobní bod, a proto vznesl toliko dotaz na žalovaného (nejprve akutně telefonicky a následně i písemně), zda bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno dne 19. 6. 2023, jak uvedl žalobce v žalobě, přičemž zjistil, že skutečně bylo žalobci doručeno dne 19. 6. 2023. Současně soud dospěl k závěru, že nebylo jeho povinností vyzývat žalobce k doplnění žalobních bodů, neboť lhůta k podání žaloby končila v pondělí 21. 8. 2023.
11. V souzené věci žalobce v žalobě toliko uvedl, že napadá výrok napadeného rozhodnutí, přičemž podle žalobce se žalovaný „*okrajově i materiální stránkou přestupku zabývá*“ a jelikož se proti napadenému rozhodnutí již nebylo možné odvolat, tudíž se nápravy domáhá žalobou. Žalobce rovněž uvedl, že se domníval, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svém právu bránit se účinně proti konkrétním a řádně zdůvodněným obviněním.
12. Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, platí, že za žalobní bod je nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož, byť i jen v nejhrubších obrysech, lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí je z určitého důvodu žalobcem považováno za nezákonné. Jinými slovy řečeno – náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům, bude směřovat jeho přezkum.
13. Z ustálené a jednotné judikatury Nejvyššího správního soudu lze připomenout například usnesení ze dne 17. 1. 2013, č. j. 4 Azs 41/2012-17, v němž nebylo jako žalobní bod klasifikováno tvrzení o porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 12 a § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, o zkrácení práv žalobce napadeným rozhodnutím, aniž by bylo alespoň naznačeno, v čem měl rozpor se zákonem spočívat a jaká práva žalobce byla zkrácena.
14. Ve světle shora uvedeného pak soud posuzoval, zda tvrzení žalobce, že žalovaný se okrajově i materiální stránkou přestupku zabýval a žalobce byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svém právu bránit se účinně proti konkrétním a řádně zdůvodněným obviněním, lze kvalifikovat jako žalobní bod podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
15. V daném případě žalobce tvrdí toliko obecné zkrácení svých práv bránit se účinně proti konkrétním a řádně zdůvodněným obviněním, aniž by uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž by tvrzené krácení jeho práv plynulo nebo jaké konkrétní zákonné ustanovení bylo porušeno, a proto uvedená tvrzení nemohou být považována za žalobní bod, neboť jsou příliš obecně formulovaná a není z nich zřejmé, jakým způsobem bylo do práv žalobce konkrétně zasaženo. Soud zároveň dodává, že s ohledem na situaci, kdy se žalobce žalobou podanou v posledních dnech zákonné lhůty sám připravil o možnost být soudem poučen o

nedostatků svého podání, neměl za daného stavu zákonnou povinnost vyzvat žalobce dle § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.

16. Jelikož žaloba neobsahovala žádné žalobní body, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, ačkoliv dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je měla obsahovat, nezbylo soudu než předmětnou žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. tímto usnesením odmítnout.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. ledna 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce